

детей и молодежи об оздоровительных и воспитательных ценностях сумо, увеличить количество спортивных мероприятий и внедрять федерациями сумо данный вид спорта в учреждения среднего и высшего образования.

Ключевые слова: сумо, федерация сумо, физкультурно-спортивные мероприятия по сумо, отделения по сумо в детско-юношеских спортивных школах.

Bairamov R. Kh. ohly. Popularization of sumo in Ukraine.

The article presents the main indicators of the development of sumo in Ukraine, which shows that the sumo is actively developing through the actions of public authorities such as the Sports Committee of Ukraine, the Sumo Federation of Ukraine, regional and city federations, domestic athletes show consistently high results on international competitions, the number of children engaged in sumo is gradually increases. The survey conducted during the survey among the population showed that 40.5% of respondents consider sumo a kind of sport that is not popular in our country, but is developing rapidly, 96% of respondents agreed the most effective way of its development is the opening departments of sumo at sports schools. It is necessary to create an infrastructure of sports facilities for occupation, to form a system of knowledge of children and young people regarding the health and educational values of sumo, to increase the number of sporting events and to introduce the sport in the sumo federations to institutions of general secondary education and higher education institutions for further popularization of sumo.

Key words: sumo, federation of sumo, sporting events of sumo, departments of sumo in sports schools.

УДК 378.147: 821

DOI <https://doi.org/10.31392/2311-5491/2019-68.4>

Батрак Т. В.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Стаття присвячена проблемі підготовки майбутніх учителів світової літератури Нової української школи. Однією з ключових компетенцій Нової української школи є загальнокультурна грамотність, яка передбачає формування у майбутнього педагога розуміння та поваги до різноманіття культурного вираження та власної національної ідентичності. Автором визначено, що предмет “Світова література” як концентрація світового культурного досвіду, людських цінностей та культурного різноманіття має вагомий потенціал у формуванні особистості майбутнього вчителя зарубіжної літератури. Зазначено, що для формування культурного самовизначення студентів необхідним є залучення до предмету не тільки творів світової літератури, а й культури загалом. Неодмінним компонентом підготовки майбутніх учителів світової літератури визначено також вивчення творів сучасної світової культури як відображення культурних подій сьогодення.

Ключові слова: світова література, майбутні вчителі, Нова українська школа, компетентність, зарубіжна культура, сучасне мистецтво, розвиток особистості, цінності, підготовка.

Серед ключових компетентностей Нової української школи визначено загальнокультурну грамотність, яка передбачає “здатність розуміти твори мистецтва, формувати власні мистецькі смаки, самостійно виражати ідеї, досвід та почуття за допомогою мистецтва. Ця компетенція передбачає глибоке розуміння власної національної ідентичності як підґрунтя відкритого ставлення та поваги до розмаїття культурного вираження інших” [1, с. 57]. На шляху до формування зазначеної компетентностей у школярів стоїть предмет “Світова література” як джерело суспільного культурного досвіду різних держав та поколінь.

Реалізація цього завдання багато в чому залежить також від рівня професійної підготовки майбутнього вчителя світової літератури. Адже педагог у змозі спрямувати духовний розвиток учня лише за умови того, що він сам є творчою, морально та духовно розвиненою особистістю.

Проблему професійної підготовки вчителів досліджували О. Алексюк, Г. Васянович, С. Гончаренко, О. Дубасюк, І. Зязюн, Н. Кузьміна, О. Пехота, О. Щербаков). Проблема професійної підготовки вчителів світової літератури стала предметом вивчення Н. Азизходжаєвої, Є. Волошук, Т. Деркач, Л. Масол, О. Прсіної, К. Саломатового, Г. Троцько.

Але проблема підготовки майбутніх учителів світової літератури для Нової української школи розкрита не повністю.

Мета статті – окреслити особливості підготовки майбутніх учителів світової літератури Нової української школи у світлі формування загальнокультурної грамотності.

У “Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті” зазначається, що оптимізація підготовки педагога до продуктивної реалізації його професійно-творчого потенціалу в педагогічній діяльності є вагомим і неодмінним внеском до вдосконалення системи вітчизняної освіти [2]. Професійне становлення педагога, розвиток його особистісного потенціалу починається набагато раніше здійснення професійної діяльності, а саме – на стадії оволодіння нею, під час навчання у вищому навчальному закладі. Отже, завданням вищої педагогічної школи є розкриття та розвиток потенціалу майбутнього вчителя Нової української

школи, розвиток та перетворення його здібностей у стійку особистісну установку успішної професійної діяльності.

Під професійною підготовкою розуміємо засвоєння знань та соціальних цінностей для їх подальшої реалізації у повсякденному житті, пізнавальній або навчальній діяльності.

Професійна підготовка вчителя світової літератури для Нової української школи – це процес оволодіння запасом знань, умінь, навичок, досвіду практичної діяльності та набуття педагогічної майстерності майбутнім педагогом. У цьому процесі центральним є засвоєння студентом загальнолюдських цінностей, стикування його до саморозвитку та самовиховання, формування прагнення до творчого розвитку та самовираження. Творчий потенціал студентів найбільш ефективно формується під час знайомства з творами мистецтва та у процесі самостійної творчості.

Щоб сприяти гармонійному розвитку учнів та формуванню їхнього морально-естетичного світобачення, викладач дисципліни “Світова література” повинен:

- володіти високоморальним потенціалом;
- мати високу шкалу цінностей та прагнути її збагатити;
- сприяти формуванню ціннісної орієнтації учнів;
- сприяти реалізації таких функцій літератури, як пізнавальна, оціночна, сугестивна, гедоністична, евристична, виховна;
- мати високий рівень професійної компетентності та педагогічної культури;
- поважати культурні прояви інших народів та бути здатним виховати розуміння та повагу до них у своїх учнів;
- сприймати предмет “Світової літератури” як потужний засіб впливу на формування гуманістичного світогляду студентів і гармонійний розвиток їх особистості.

Предмет “Світова література” долучає студентів до світу прекрасного, який концентрується в художніх творах, природі, суспільній діяльності, спілкуванні та взагалі в житті, тим самим сприяючи творчому розвитку та духовному збагаченню особистості, формуванню переконань та здатності аргументовано їх відстоювати, поважаючи при цьому думку інших.

Викладання світової літератури в Новій українській школі, на нашу думку, має бути організовано таким чином, щоб ситуації, які описано у творі, знайшли відгук у душі читача, стали близькими і зрозумілими, допомогли знайти відповіді на питання, що хвилюють учнів. Як зазначає Є. Волощук, “Курс світової літератури – значно більше, ніж будь-який інший курс національної літератури, розімкнутий у простір світової культури, і тому його завдання – не тільки конструювати низку першорядних імен в їхньому взаємозв’язку, скільки висвітлювати духовний і естетичний досвід (індивідуально-авторський, національний, культурно-історичний), який втілюється в конкретному творі” [3, с. 7]. Наприклад, вивчення оповідання Ф. Кафки “Перевтілення” породжує думки про взаємовідносини в родині, переосмислення ролі кожного члена сім’ї незалежно від фінансового становища, вчить людяності, ширості, милосердю, змушує замислитись над суттю свого існування. Творчість А. Камю спонукає молодь замислитись над вічним питанням: “чи краще скоритись обставинам, чи, попри все, відстоювати право на власне життя, власні переконання”.

Вдумливе сприйняття літературних творів, яке забезпечує проникнення ідеї автора в глибини юнацької душі, здатне змінювати морально-ціннісні настанови студентів, виховуючи їхню естетичну культуру, яка трансформується із внутрішніх емоцій та переживань у сталі уподобання, ідеали та принципи і, як результат, у вчинки. Як зазначає Н. Миропольська, “твір мистецтва працюватиме тільки через особистісне мислення. Особистісна детермінанта – це фокус, через який маємо розглядати художню творчу індивідуальність особистості; це те третє значення, що виникає в нашій свідомості під час співдії твору і споживача” [4, с. 22].

Вважаємо, що вивчення світової літератури як значущої частини зарубіжного мистецтва буде більш ефективним, якщо підкріплюватиметься знайомством із найкращими творами художньої культури світу.

Пізнання культури – це зустріч із системою цінностей народу, не просто розуміння іншого, а духовне вдосконалення студентів на базі нової культури в її діалозі з рідною. Адже, як зазначає І. Мойсеїв, “світова література є вісником свободи духу від різних етносоціальних обмежень, а тому розширює горизонти й окриляє вільну думку <...> світова література – багатомовний корпус художніх перекладів, який утілює духовну цілісність людства, збагачує національні традиції та виражає спрямування історії до реалізації особистості” [5, с. 6].

Пізнання особливостей іноземного, нового, іноді незрозумілого сприяє формуванню професійних якостей полікультурно-орієнтованого педагога, сприяє культурному самовизначенню. Вчитель, що має чітке уявлення про власну культурну ідентичність, усвідомлює поняття культури та різноманіття способів її виявлення, здатен у подальшому навчити дітей поважати в кожній людині право бути самою собою, проявляти певні культурні особливості того чи іншого культурного регіону. Полікультурно-орієнтований педагог покликаний навчити дітей сприймати культурні відмінності як норму, а зустріч з ними – як можливість інтелектуального та емоційного збагачення, розширення світогляду, формування загальнокультурної грамотності.

Світова література як вагома складова частина художньо-естетичної освіти несе в собі різноманіття засобів впливу на особистість і тому посідає важливе місце у формуванні особистості студента і школяра, є важливим складником професійної підготовки майбутнього вчителя Нової української школи.

Однією з головних функцій предмету “Світової літератури” є виховна, в межах якої художні тексти сприяють становленню гуманістичного світобачення студентів, формуванню досвіду та почуття за допомогою мистецтва. Адже будь-який художній твір є носієм різноманіття цінностей, що сприяють формуванню морального стрижня молодого людини:

1. Вічні загальнолюдські (любов, добро, істина, свобода та ін.) цінності відображаються в будь-якому літературному творі і є тими базисами, на яких тримається духовність людини;

2. Конкретно-історичні (ідеологічні та політичні пріоритети, орієнтації в моді, етикеті, манерах і штампах поведінки тощо) притаманні кожному літературному твору, оскільки безпосередньо сам твір є продуктом тієї чи іншої епохи й історичного етапу розвитку. Конкретно-історичні цінності є базисом для формування цілісної картини світу в її історичному контексті;

3. Стійкі ментально-етнічні (традиції, звичаї, риси національного характеру, освітня традиція, національне мистецтво, в тому числі й література) цінності допомагають створити уявлення про культуру, національні цінності та самобутності народу країни, література якої вивчається. Знайомство з цим видом цінностей надзвичайно важливе для розвитку здатності до міжкультурного діалогу з носіями іншомовної культури;

4. Індивідуально-особистісні (справедливість, мужність, чесність, вірність тощо) цінності в основному відображені в образі героїв літературних творів. Чим вище шкала індивідуально-особистісних цінностей людини, тим більше духовною та гуманістично спрямованою є його особистість, що, безумовно, важливо для майбутнього педагога;

5. Педагогічні (любов до професії, вихованців, прагнення до постійного самовдосконалення, педагогічний обов’язок, відповідальність, справедливість, самовідданість та ін.) цінності відображені в багатьох літературних творах і служать орієнтиром соціальної та професійної активності студента, спрямованої на його професійний розвиток.

6. Християнські (любов до Бога, людинолюбство, милосердя, співчуття, терпимість по відношенню до різних релігійних течій тощо) цінності, незалежно від релігійної та етнічної приналежності людини, є тим базисом, без якого неможливе становлення ціннісного світогляду в умовах сучасної цивілізації і полікультурної освіти.

Сьогодні суспільство стрімко змінюється, а з ним і мистецтво, система цінностей, пріоритети у вихованні. Серед важливих змін у новій “соціально-художній реальності”, зважаючи на які педагоги мають переглянути зміст та систему сучасного навчання та виховання, О. Семашко виділяв такі:

1. Перехід від монотипістичної художньої культури (соціалістичного реалізму) до плюралістичної, полістилістичної художньої культури.

2. Зміна системи критеріїв оцінювання художньої творчості.

3. Модернізація тематики творчості, а з нею – трансформація предметів художнього циклу.

4. Розширення структури жанрів художньої творчості.

5. Суперечливий і значною мірою негативний вплив вестернізованої масової культури на смаки й потреби молоді.

6. Зростання розриву між масовою та елітарною художньою культурою, поширення художньої продукції низької якості, що знижує виховний вплив мистецтва.

7. Формування нових творчих шкіл, розвиток різних художніх напрямків.

8. Визначення художньої своєрідності зростаючих субкультур.

9. Трансформація функціонування мистецтва, зміна ієрархії його функцій, посилення його розважально-релаксаційного характеру.

У зв’язку з цим з’являються “нові художні потреби різних груп молоді”, “змінюється характер естетичної соціалізації” студентів [6, с. 6].

Отже, підготовка майбутніх учителів світової літератури для Нової української школи не може спиратися лише на твори класичного мистецтва, а вимагає включення у виховний процес також кращих взірців сучасного мистецтва, що надасть можливості викладачам сформувати у студентів здатність сприймати ті або інші прояви художньої культури, орієнтуватися в еволюції морально-етичних поглядів сучасності, відрізнити справжнє від вульгарної підробки, орієнтуватись у змінах, що відбуваються в культурному житті, долучатись до світу митців та самовиражатись за допомогою художньої творчості.

Як зазначає І. Зязюн, “підготовка до входження в соціальне життя відбувається в контексті тієї культури, яка оточувала людину з часу її народження” [7, с. 11]. Саме тому необхідною умовою професійної підготовки майбутніх вчителів світової літератури для Нової української школи має базуватись на яскравих прикладах митців-сучасників та їхній творчості.

У процесі вивчення світової літератури, а, як наслідок, і культури, студенти поринають у світ накопичених людством знань, моральних уподобань, соціальних норм; учаться продукувати власну позицію та критично переробляти інформацію з культурних питань, яка ллється з різноманітних джерел мас-медіа, побуту, оточуючого середовища, спілкування тощо, – всього, що створює суспільна свідомість сьогодні. Результатом спілкування з мистецтвом має стати готовність молодого людини до повноцінної і позитивної взаємодії і взаємоіснування з природою, культурою, людьми і з самим собою. Чим глибше майбутні педагоги зможуть розвинути свою чуттєву сферу, духовність, поринувши у складний та унікальний світ культури, тим легше

їм буде зрозуміти та відчутти своє місце у світі, тим чіткішими стануть уявлення про подальший життєвий шлях. Адже для цього віку характерно осмислення та дотримання прийнятих суспільством норм поведінки, формування власного ставлення до суспільного життя, ідейних переконань, моральних принципів, на які молодь спирається у повсякденному житті.

Сьогодні, в час глобалізації, для самовизначення студентів необхідними є культура комунікативних стосунків не тільки з представниками власної нації, а й з іноземцями. І предмет “Світова література” покликаний сформулювати розуміння культурних відмінностей та універсальї, цінності кожної культури як частини культури всесвітньої, виховати повагу до особливостей співрозмовника у міжкультурному діалозі.

Ознайомлення з прикладами світової літератури та культури допомагає не тільки розширити мистецтвознавчий тезаурус студентів, а й зрозуміти особливості тих або інших націй, виховати повагу до чужих традицій та моральних уподобань, звернути увагу на те спільне для всіх, що об'єднує представників людства.

На думку Л. Масол, “реальність світу створюється багатьма “голосами” культур із власними дискурсами, і така позиція переконує в неминучості відмови від беззастережних висновків у площині будь-якого оцінювання явищ культури під єдиним кутом зору” і наголошує на необхідності “не тільки розуміння, а й прийняття культурної різноманітності, що спричинило визнання в сучасній науці “консенсусної або соціальної раціональності”, яка виникає в результаті обговорення різноманітних ідей, альтернативних суджень, варіативних перспектив і на певному етапі задовольняє представників усіх сторін” [8, с. 54].

Знайомлячись із творами сучасного та класичного мистецтва, студенти зможуть не тільки набувати власні естетичні переживання, оцінки та судження, вміння надавати художньо-естетичний аналіз художніх творів, а й спостерігати процес прогресивного перетворення та формування епохальних особливостей культури відповідно до етапів розвитку суспільства та виокремлювати саме ті, що необхідні для сучасної соціалізації молоді, яка має за мету засвоєння основних цінностей, норм і принципів поведінки, прийнятих у суспільстві, а також звичаїв і традицій, що сформувались у процесі історичного становлення народу.

Висновки. Отже, формування в студентів здатності до міжкультурного співіснування та толерантності можливе лише через залучення до культурного різноманіття світу, його мистецьких надбань як взірця та оратора, що говорить сам за себе інтернаціональною мовою засобів виразності. Крім того, обираючи з безлічі різноманіття культур, молодь зможе зробити свій вибір у бік культурно-естетичного самовизначення, стати гідними представниками власної культури, отримати знання та вміння до співіснування з представниками інших культур у стилі рівноправного міжкультурного діалогу.

Використана література:

1. Нова українська школа: порадник для вчителя / під заг. ред. Н. М. Бібік. Київ : ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. С. 57.
2. Національна доктрина розвитку освіти. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>
3. Волощук Є. Західні літературознавчі концепції – вітчизняній методиці. *Зарубіжна літ.* 1999. № 11. Берез. С. 7.
4. Миропольська Н. Естетичне виховання старшокласників: індивідуальний підхід. *Педагогіка і психологія.* 2005. № 3 (48). С. 19–24.
5. Мойсеїв І. Зарубіжна література в людині творчому вимірі: Кн. Для вчителя. Київ : Генда, 2003. С. 6–8.
6. Семашко О. М. Естетичне виховання в умовах нової соціальної естетичної реальності в Україні. *Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. Серія «Педагогічні науки».* Полтава, 2008. Випуск 5. С. 5–11.
7. Зязюн І. А. Естетичні засади педагогічної майстерності. *Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. Серія «Педагогічні науки».* Полтава, 2008. Випуск 5. С. 5–11.
8. Масол Л. М. Загальна мистецька освіта: теорія і практика : монографія. Київ : Промінь, 2006. 432 с.

References:

1. Nova ukrainska shkola: poradnyk dlia vchytelia / Pid zah. red. Bibik N. M. K.: TOV «Vydavnychyi dim «Pleiady», 2017. s. 57.
2. Natsionalna doktryna rozvytku osvity URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>
3. Voloshchuk Ye. Zakhidni literaturoznavchi kontseptsii – vitchyznianiі metodytsi. *Zarubizhna lit.* 1999. № 11, berez. S. 7.
4. Myropolska N. Estetychne vykhovannia starshoklasnykiv: indyvidualnyi pidkhid. *Pedahohika i psykholohiia* № 3 (48). 2005. P. 19–24.
5. Moiseiv I. Zarubizhna literatura v liudyno tvorchomu vymiri: Kn. Dlia vchytelia. K.: Henda, 2003. S. 6, 8.
6. Semashko O. M. Estetychne vykhovannia v umovakh novoi sotsialnoi estetychnoi realnosti v Ukraini. *Zbirnyk naukovykh prats Berdianskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni V. H. Korolenka.* Vypusk 5. Poltava, 2008. Serii «Pedahohichni nauky». S. 5–11.
7. Ziazun I. A. Estetychni zasady pedahohichnoi maisternosti // Zbirnyk naukovykh prats Berdianskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni V.H. Korolenka. Vypusk 5. Poltava, 2008. Serii «Pedahohichni nauky». S. 5–11.
8. Masol L. M. Zahalna mystetska osvita: teoriia i praktyka: monohrafiia/ L. M. Masol. K.: Promin, 2006. 432 s.

Батрак Т. В. Особенности профессиональной подготовки будущих учителей зарубежной литературы Новой украинской школы.

Статья посвящена проблеме подготовки будущих учителей зарубежной литературы Новой украинской школы. Одной из ключевых компетенций Новой украинской школы является общекультурная грамотность, которая предусматривает формирование у будущего педагога понимания и уважения к многообразию культурного выражения и собственной национальной идентичности. Автором определено, что предмет “Зарубежная литература” как концентрация мирового культурного опыта, человеческих ценностей и культурного многообразия имеет значительный

потенциал в формировании личности будущего учителя зарубежной литературы. Отмечено, что для формирования культурного самоопределения студентов необходимо привлечение к предмету не только произведений мировой литературы, но и культуры в целом. Неотъемлемым компонентом подготовки будущих учителей зарубежной литературы определено также привлечение к обучению произведений современной мировой культуры как отражение культурных событий настоящего.

Ключевые слова: мировая литература, будущие учителя, Новая украинская школа, компетентность, зарубежная культура, современное искусство, развитие личности, ценности, подготовка.

Batrak T. V. Features of future foreign literature teachers of the New Ukrainian school professional training.

The article is devoted to the problem of future foreign literature teachers of the New Ukrainian school professional training. One of the key competencies of the New Ukrainian School is general cultural literacy, which envisages the formation of the future teacher's understanding and respect for the diversity of cultural expression and their own national identity. The author determined the subject "Foreign Literature" as a concentration of world cultural experience, human values and cultural diversity has significant potential in shaping the personality of the future teacher of foreign literature. It was noted that for the formation of students cultural self-determination, it is necessary to involve in the subject not only works of world literature, but also culture. An essential component of future teachers of foreign literature training is also determined to involve the works of modern world culture into the process of education as a reflection of the cultural events of the present.

Key words: world literature, future teachers, New Ukrainian school, competence, foreign culture, modern art, personality development, values, training.

УДК 372.881.1

DOI <https://doi.org/10.31392/2311-5491/2019-68.5>

Беньковська Н. Б.

СПЕЦИФІКА НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Досліджується проблематика навчання іноземної мови студентів економічних закладів вищої освіти і визначаються особливості цього навчання. Наразі знання іноземної мови стають невід'ємною складовою професійної компетентності фахівців з вищою освітою різного напрямку підготовки і роблять їх конкурентоспроможними на міжнародному ринку праці. Усе це зумовлює необхідність якісних змін у навчанні іноземних мов студентів немовних спеціальностей з метою покращення рівня їхніх знань іноземної мови і можливості її практичного використання в майбутній професійній діяльності. Актуальність проблеми, що розглядається полягає в тому, що сьогодні існує суперечність між соціальним замовленням на висококваліфікованого фахівця, який добре володіє іноземною мовою і може використовувати її у своїй професійній діяльності, та невисоким рівнем підготовки випускників економічних спеціальностей з іноземної мови.

Ключові слова: спрямованість навчання, фахова підготовка, ініомовні компетенції, професійне спілкування, економічні спеціальності, професійна діяльність, мовленнєва діяльність, методика викладання іноземних мов.

Глобалізація світової економіки, розширення міжнародних зв'язків зумовлюють підвищення ролі іноземних мов у сучасному світі. Протягом останнього десятиріччя в нашій країні значно виріс інтерес до вивчення іноземних мов, і підтвердженням цьому є відкриття в багатьох вищих навчальних закладах факультетів, на яких іноземна мова вивчається як спеціальність, та тривалий попит, яким користуються ці фахівці. Випускники мовних вузів знаходять своє місце у професійному світі як учителі, викладачі, перекладачі тощо. Однак сьогодні все частіше в оголошеннях про прийом на роботу спостерігається тенденція, коли запрошуються менеджери, економісти, інженери зі знанням однієї або двох іноземних мов. Це є свідченням того, що з'являється попит на фахівців економічних та технічних спеціальностей з належним рівнем знань іноземної мови. В Європі майже кожний працівник використовує знання іноземної мови в професійній діяльності. Знання іноземної мови стають невід'ємною складовою частиною професійної компетентності фахівців з вищою освітою різного напрямку підготовки і роблять їх конкурентоспроможними на міжнародному ринку праці. Усе це зумовлює необхідність якісних змін у навчанні іноземних мов студентів немовних спеціальностей з метою покращення рівня їхніх знань іноземної мови і можливості її практичного використання в майбутній професійній діяльності. Існуюча суперечність між зростаючими вимогами до рівня знань іноземної мови фахівцями економічних спеціальностей та їхнім реальним невисоким рівнем знань, невмінням практично користуватись іноземною мовою в професійній сфері доводить необхідність вирішення проблемних питань у навчанні іноземної мови студентів економічних спеціальностей і пояснює актуальність цієї проблеми.

Мета статті – виявити особливості навчання іноземної мови студентів економічних закладів вищої освіти.